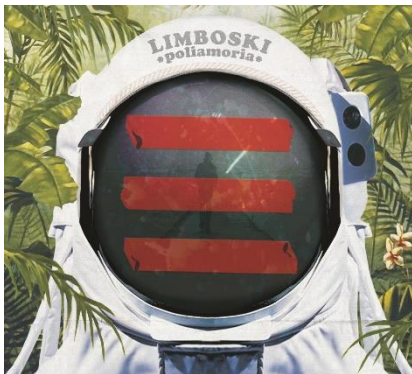

Limboski wyrósł z amerykańskich źródeł piosenki rockowej. Jako miłośnik analogowego sposobu nagrywania doskonale zgłębił korzenie bluesa i folku, a obecnie rozwija te inspiracje poszukiwaniu własnego stylu. W 2010 roku nagrał płytę "Cafe Brumba" z knajpowymi balladami, którą promował zapomniany przez wielu utwór ["Piosenka dla mężatki"](#). Nagły zwrot w stronę estetyki lo-fi i bluesowa w "Tribute to Georgie Buck", dał mu nominację do Fryderyków 2012. W międzyczasie wystąpił w telewizyjnym show Polsatu "Must be the music" - wykonanie utworu "Czarny Otello" zapewniło mu miejsce w półfinale. W 2016 roku wydał album [„One Man Madness”](#) . Tego samego roku w październiku premierę miała jego najnowsza płyta ["W trawie. I inne jeszcze młode"](#), której patronem został Program Trzeci Polskiego Radia.

20.04.2018 roku odbędzie się premiera najnowszego albumu Limboskiego "Poliamoria". To najbardziej dojrzały tekstowo i dopracowany muzycznie materiał w dotychczasowej karierze Limboskiego. Tym razem pielęgnowana od wielu lat słabość do amerykańskiej muzyki źródeł (bluesa, folku i korzennego rock'n'rolla) to dla Limboskiego zaledwie punkt wyjścia. Celem – napisanie piosenek nośnych i przystępnych, a zarazem mądrych i urzekających stylistycznym bogactwem. Na wszystkich tych polach artysta odnosi bezdyskusyjny sukces. W programie „Poliamorii” znalazły się ostre, dynamiczne riffy gitarowe, ale też egzystencjalne w wymowie ballady podszyte duchem gospel czy country. Limboski jak mało kto bawi się polskim słowem, unika dosłowności, a i tak często trafia w sedno. Płytę promuje singiel ["Nie idź tam"](#). Całość spaja produkcyjna ręka Marcina Borsy, dzięki któremu nagrania oddychają i mienią się barwami.

Skład zespołu:

Limboski – gitary, wokół
Dominik Bieńczycki – gitara basowa, skrzypce
Jacek Cichoński – instrumenty klawiszowe, chórki
Jakub Rutkowski – perkusja